

латиевци — и компонира операта „Агрипина“ и две оратории „La resurrezione“ — (Възкресение) и „Il trionfo del tempoe del la verita“ (Тържеството на времето и на истината). 1710 година се връща въ

Георгъ Фридрихъ Хендель

Германия, и на следната година бива назначенъ за курфюрстски капелмайсторъ въ Хановеръ, като — преди това, посещава Лондонъ. За Лондонъ Х-лъ компонира операта „Риналдо“, имала необикновено голѣмъ успѣхъ. Завърналъ се за малко въ Хановеръ, той получава пакъ продължителна отпуска отъ курфюрста, и 1712 се отправя втори пътъ за Лондонъ. За тамошната Италиянска опера той пише: „Il pastor fido“ и „Тезей“. По поръжка на кралица Ана, компонира и нѣколко църковни композиции, отъ които „Те Деума“ (за празника на Утрехтския миръ) е ималъ такъвъ голѣмъ успѣхъ, че името на Х. става едно отъ най-прочутитѣ въ Англия, и кралица Ана му определя една заплата отъ 200 фунта стерлинги. Разсърденъ отъ това, че постъпалъ на служба въ чуждъ дворъ, — курфюрстътъ го уволнява. Придружавайки кралъ Георгъ I, Х. отива още единъ пътъ въ Хановеръ. Тукъ пише „Пасиона“ по

Брокесъ — последната негова нѣмска творба. 1717—20 е пакъ въ Англия — на служба при херцогъ фонъ Шандосъ, и пише нѣколко църковни творби, нѣкои отъ които посвещава на херцогъ. Къмъ това време се отнасятъ и свѣтската оратория „Ацисъ и Галатея“ и голѣмата такава „Естеръ“, — първата отъ този родъ творби, на които се основава неговата голѣма слава. 1719 лондонскитѣ благородници образуватъ Италиянската опера, и Х. застава начело на това дѣло, което цѣли двадесетъ години го отрупва съ грижи и борби. Натова-ренъ съ уреждането на персонала, Х. отива въ Дрезденъ, и успѣва да ангажира първостепенни пѣвчески сили, между които и бележития кастратъ Сенезино. За Италиянската опера Х. пише, въ годинитѣ 1721—28, една редица опери (въ състезание съ Буонончини и Атилио): „Муций Сцевола, Флавий“, „Флорианта“, „Джулио Цезаръ“, „Роделинда“, „Сципионъ“, „Тамерланъ“, „Ричардъ I“, „Сирое“, „Толомео“ и др. — нѣкои отъ които сж били давани и извънъ Англия. Къмъ това време се отнася и знаменитата негова „Коронационна антема“ (за празненствата по случай възшествието на престола на Георгъ II — 1728). Сжщата година оперното предприятие се разтурва, поради финансовъ неуспѣхъ, но още на следната година Х. основава „Нова оперна академия“, и отпътува за Италия, отдето успѣва да събере добъръ артистиченъ съставъ, — но и това второ оперно предприятие се разтурва — 1732 (поради това, че Х. уволнява кастрата Сенезино), и Х. отива трети пътъ за ангажиране сили отъ Италия и, съ голѣми мъчнотии, той поддържа предприятието до 1737. Презъ тѣзи години пакъ пише нѣколко опери: „Терпсихора“, „Ариоданте“, „Аталанта“, „Армино“, „Берениса“ и др., и преработва ораториитѣ — „Естеръ“, „Ацисъ и Галатея“ и „Атاليا“, които биватъ изпълнени при разни тържествени случаи — съ много голѣмъ успѣхъ. Следъ разпушането на операта, изморенъ душевно и физически, Х. получава ударъ, и отива на лѣкуване въ Ахенъ. Следъ оздравяването, той пише оперитѣ „Фарамондо“ и „Серсе“, а сжщо „Йове инъ Арго“,